

بهائی بزنی هەر خوه هلاقییت و رهپ رهپ کر، ههتا گورگی گازیکیی

گورگ: ما بۆچی ئەز و تو ناجینه شریعهتی لنگ مهلای!

بزن ئەزا رازی مه، وهره دا بچین.

ههردو چوونه نك مهلای، و بزنی چیرۆكا زهنگ و بهنگییت خوه بۆ گۆتن. مهلا رابوو
ددانییت گورگی ههمی ئینانه دهری و هندهکییت ههفیری بۆ چیکرن، شاییت بزنی زی ئینانه دهری
و دو شاییت ئاسنی بۆ چیکرن، ههردو برنه مهیدا ناگوندی و گۆتی دی خوه لیکبدهن ههتا ئیک
ژ ههوه بابی یی دی دکۆلیت، گورگی دهقی خوه هافیته ستوی بزنی، بهائی چونکو ددانیت وی
ههقییر بوون، هلههریانه د دهقی دا.

بزنی نهکره نهمهردی خوه دا پاش و شاییت خوه ئیخستنه زکی گورگی، زک ئی دراند،
زهنگ و بهنگا کرن فرت و خوه ژ زکی گورگی هافیتن. رۆزا پاشتر بزنی مهنجهلۆکهکا ماستی
بۆ تیشتا مهلای بر.

ئەز زی هاتمهفه رحمهت ل دهیک و بابییت گوهداران.

مهلا کوتی

دبیژن، حاکمی خه ونه ک دیت، هنارته د دویف هه می مه لاییت مه مله که تا خوه پ، هه می ل دیوانی کومکرن و گوتی:

حاکم: من ژ هه وه دقیت هوین بزانی من چ خه ون دیتیه، و ته فسیرا وی چیه.
مفتی: نی ئه زبهنی غه یب لنگ مه نینه، بو مه خه ونا خوه بیژه، دا ئه م ته فسیرا وی بزانی.
قازی: ئه زبهنی پیغه مبه را غه یب نه زانیه، نه میت خوه لی سهر دی چه وا زانی.
حاکمی هه می ژ دیوانی کر نه دهر، و گوته وه زیړی خوه لی بگه ره کا مه لایه ک ل کیړی مایه، من دقیت بیته فیړی. داخوازنا ما بو ههر نیکی دیژنی مه لا فریکه.
داخوازنا مه ک ژ داخوازنا میت وه زیړی به لافکرین گه هشته مه لا کوتی. مه لا کوتی هه ما خه لکی دگوتنی مه لا، ژ قورنای زیده تر نه خواند بوو. گه له ک ب خوه فه مه حتل بوو. نه ویرا نه چیت، و دزانی ئه و نه مه لایه، هزار و نیک هزارا خوه ل سهری دا، دو ماهی نه ب دلکه کی ب هزارا رابوو قه ستا پایته ختی کر. ژ بهری بگه هیته پایته ختی که له که کا به را که ته د ریبا وی دا، نیژیک که له کی بوو، دیت ماره کی ره ش سهری خوه ژ که له کی ئینا دهر، و گوتی:

مار: ها مه لا کوتی، نه فه دی کیغه چی؟

مه لا: یا حه یوانی خودی، ئه وی تو ب نه زمان که تی، و ناقی من ته زانی، دی زانی من چیه و دی کیغه چم.

مار: حاکمی یا هنارتیه د دویف ته را، وی خه ونه کا دیتی، دی بیژیه ته من چ خه ون دیتیه، و ته فسیرا وی چیه.

مه لا: به ختی ته حه یوانی خودی بو من خه ونا وی و ته فسیرا وی بیژه، نی تو دزانی ئه ز نه مه لامه، من ژ قورنای پیغه تر نه خواندیه.

مار: به لی ب مه رجه کی، چ دیاریا دا ته دی یا ب نیقی بیت، نیقه ک بو من، نیقه ک بو ته.

مه لا: وهی ل سهر سهر و چاقیت خوه، کا بهس تو من ژ فی ناریشی خلاسه ک.

مار: دی حاکم بیژیه ته: (من چ خه ون دیتیه؟)، بیژی: (ته ددیت خوین دباری)، دی بیژیه

ته: (مهعنا وئ چيه؟)، بيژئ: (دئ بيته شهر و پيكدادان، والييت ته دئ ل ته خاين بن، و شهرئ ته كهن. برا دئ براى كوژيت)، فيجا حاكمى چ دا ته ز بير نه كه ل من و ته ب نيقيه.
مهلا: وعده بيت مارؤ، وعده بيت.
مهلا چوو نك حاكمى، و وهكى ماري گؤتى چيبوو. ئينا حاكمى سهد زير دانه مهلا كوتى و ب قهدر و قيمهت هئارتهفه.
دهمئ مهلا كوتى نيزيك كهلهكئ بووى، ماري سهريء خوه ئينا دهر،
مار: ها مهلا كوتى تو هاتئ؟

مهلا کوتی نه کره نه مەردی، دەست هافیتته بهرەکی و وهشاندە ماری، بهر ب سەری ماری کەفت
و خوین پیندا هات، مار رەقی و چوو د کەله کێرا.
دبێژن، پشتی ئەوا مهلا کوتی گۆتی ب سەری دەولهتی هانی دیسان حاکمی خەونە ک دیت،
ئیکسەر حاکمی فهرماندا مهلا کوتی بیته دیوانی. ئیلچی چوونه د دویقرا، وی زی هیفی ژیکرن، ئەو
بچن سپیدی زوی ئەو دئ ل دیوانی یی ئاماده بیتا.
سپیدی مهلا هاته سەر کەلهکی و کره گری. ماری سەری خوه ئینا دەر،
مار: تە خیره مهلا کوتی؟

مهلا چوو دیوانی، و نهو چیبوو یا ماری گۆتی، ئینا حاکمی دو سهد زپر دانه مهلا کوتی. نهو زی دهمی زقری د دلی خواه دا گۆت: (باشه دی مار چ ل مهجیدیا کهت، ماری بهق دقین، مشک دقین، نه مهجیدی) ئینا ری یا خواه فهگوهاست و خواه نیشا ماری نهدا. دبیزن پشتی چهند سالهکا، جارهکا دی حاکمی خهونهک دیت، و هنارته د دویف مهلا کوتی را. نهو زی وهکی جارا بۆری هاته سهر کهلهکی و کره گری. ماری سهری خواه ئینا دهر و گۆت:

مار: ها مهلا کوتی نهفه توی؟!

مهلا بهختی ته و خودی، ب وی قورئانا من لی خواندی قی جاری دیاری چ بیت ههمی بو تهیه. مار: نهخیر، من نیقهک دقیت. بهلی هشیار بی قی جاری ههما هیرفه و ویقهیهک هاته تیرا، دی گران ل سهر ته راوهستیت. دی هره بیژه حاکمی: (ته ددیت بهرخ دبارین)، مهعنا وی زی (دی بیته زهمانی محهمهد مههدی، گورگ و میه دی پیکه چهرن، نه کوشتن دمینیت، نه حيله دمین، ههمی دی دل سافی و خیرخواز بن).

مهلا زی نهو کر یا ماری گۆتی. ئینا قی جاری حاکمی سی سهد زپر دانه مهلا. مهلا ی ههر سی سهد زپر برن دانانه بهر ماری و گۆتی،

مهلا: دی کهرهکه مارو، ههر دو جاریت بۆری سی سهد زپر من خوارن، نهفه سی سهد زپر زی بو ته، نیف ب نیف.

مار: مهلا زپریت خواه راکه، نهز مارم دی چ ل زپر کهم. بهلی جارا ئیکی (خوین دباری) تو زی ههر ئیک ژ وی خهلی بووی لهوما ته سهری من شکاند، جارا دووی (رویقی دبارین) لهوما تو زی وهکی وی خهلی بوویه رویقی و ته حيله ل من کرن. قی جاری زی چکو (میله یی دبارن) تو زی وهکی قی خهلی دی یی دل سافی و خیرخواز بی. نهز زی هانمهفه زپرکه نهدا من.

سكۆ

مرؤفهکئی ترسنۆک و بزديای هه‌بوو دگۆتنتی سلکۆ، هندی بئ جورئەت بوو، هه‌کو ب شه‌فی ده‌ستافا وی هاتبا، دقيا ژنکا وی دگهل چووبا، و کربا دبن ده‌مه‌نا خو‌فه هه‌تا دميرت. شه‌فهکئی، یی د بن ده‌مه‌نا ژنکا خو‌فه دميرت، ديت کونه‌کا ل ده‌مه‌نا ژنکا وی، ئينا چافی خو ب کونی فه‌نا سه‌حکه‌تی تاريه، تبل چافه، ئه‌فراز سه‌حکر ديت بلق بلقا ستيرايه، ئينا گۆت:

سلکۆ: حورمه‌ت، حورمه‌ت!

ژنک: ته چيه، تو نه خلاس بی؟

سلکۆ: حورمه‌ت، بلقه بلقا ستيرايه، شه‌ف شه‌فا ميرايه.

ژنکی هند که‌رييت وی فه‌بوون، ئينا ده‌مه‌نا خو ه ژ سه‌ر راکر، و خو هه‌فایته د خانيشه و دؤرا ده‌رگه‌هی کيشا.

بوو لاقه‌لافا سلکۆی، و له‌رزک هاتی ژ ترسا دا.

سلکۆ: حورمه‌ت به‌ختی ته ده‌ری ل من فه‌که، ئه‌ز نه‌وي‌رم.

ژنک: تو کی؟ هه‌ره ميری من نه ل ماله.

سلکۆ: حورمه‌ت ئه‌زم، به‌ختی ته‌مه هاهه دئ ژ ترسا ريمه ب خو‌فه.

ژنک: کورۆ ئه‌زا ديبژمه ته هه‌ره، ميری من نه ل ماله.

سلکۆ: نئ حورمه‌ت ئه‌ز ميری ته‌مه.

ژنک: ناقي ته چيه؟

سلکۆ: (هندي هاتی ناقي وی نه‌هاته بيري) ناقي من..... ناقي من.....

ژنک: چيه، تو ناقي خو ه نوزانی؟

سلکۆ: ئی ژ ترسا ئه‌و ژي یی ژ بيرا من چووی.

ژنک: بيبژه ناقي ته چيه، ئان هه‌ره ميری من نه ل ماله.

سلکۆ: ناقي من ئه‌وه یی ل نک کولندا دچين.

ژنک: خياره؟

سلکۆ: نه ل نک کولندا.

ژنک: تهره؟

سلکۆ: نه نه تو نيزيک بووی، وه‌کی وی يه.

ژنک: شیلمه؟

ساکۆ: نه نه خویشکا وی یه.

ژنک: دبیژمه ته ژ بهر دهری مه هه ره، میری من نه ل ماله.

ساکۆ وهکی بیها ب سهر ئافقی کهتی یی دلهرزیت و دره جفیت، ئینا پی ل جورئه تا خوه دانا، و

چوو دهری جیرانییت خوه فه کر و بژورکه ت.

جیران: وهی مال خراب سلکۆ نه فه چ ل نه قهومیه، پا دبیژن تو ب شهقی نه ویری بییه بهر

دهری مالی بمیزی.